

betaling til Statskassen uden Bederlag, og forfaavidt Grunde m. m. af Kirkepladsen va maatte vere afhænde af Kjøberens, ordnes Forholdet, som om Salget deraf var slet for Statskassens Regning, altsaa navnlig ogsaa med Refusion til denne af kontant modtagne Kjøbesummen, medens de endnu ikke afhænde Dele af Pladsen med derpaa staaende gamle eller nyopførte Bygninger falde tilbage til Statskassen, der ikke skal have yderligere Krav paa Erstatning for den tilbagegaaende Handel.

7.

Paa samme Maade og samme Vilkaar som nævnt under Nr. 6 for det Tilfælde, at Kjøberens maatte opgive Planen, skal Handelen ogsaa gaa tilbage, hvis enten efter 10 Mars Forløb fra dens Afslutning Kirken ikke er fuldført, eller der efter 5 Mars Forløb fra Handelens Afslutning ikke er udført Arbejde af mindst 100,000 Rd., skriver Et Hundrede Tusinde Rigsdalers Verdi.

8.

Overdragelse af det Solgte (med Forbehold af alt erhvervede Leierettigheder, af hvilke nogle kræve $\frac{1}{4}$ Mars, andre $\frac{1}{2}$ Mars Opsigelse til de sædvanlige Flyttetider) i Forbindelse med Berigtigelse af Kjøbet ved Skjøde og Panteobligation for Kjøbesummen, kan finde Sted paa Kjøberens Forlangende og skal senest vere slet den 1ste Januar 1875, fra hvilken Dag at regne Kjøberens forrenter Kjøbesummen og afholder Skatter og Afgifter af Eiendommen, samt oppebærer Leieindtægterne af det Solgte pro rata temporis.

9.

Alle af Salget flydende Udgifter, deriblandt og Salvprocentafgiften, afholdes af Kjøberens.

Til Bekræftelse have vi egenhændig underskrevet denne Kontrakt, hvoraf Originalen forbliver i Kjøberens og en ligelydende af denne bekræfter Sjenspart i Sælgerens Bæрге.

Kjøbenhavn, den 1ste Juli 1874.

L. Grev Holstein.

C. F. Tietgen.

Til Bitterlighed om Statsraad Tietgens Underskrift.
Hansen. P. N. Damm.

Udvalgets Flertal formener, at dette Salg — der er endelig fuldbjyrdet ved et af Finansminister Jonnesbech til Statsraad Tietgen udstedt Skjøde — indeholder en Overkrivelse af den Bemyndigelse, som var givet Finansministeren ved Finansloven af 31te Mars 1874*), og en Tilfidesættelse af Hensynet til Statskassens Lær.

Foreløbig bemærkes, at Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeren behøvede Bemyndigelse gennem Lov til at afhænde den paagjældende Eiendom, forbigaa, da Bemyndigelse faktisk er givet og modtagen gennem Finansloven for 1874—75.

Det fremgaar da først af Kontrakten, at Ruinen og en Del af Pladsen — der i Indledningen betegnes som „Kirken“ og „Kirken naturlige Tiliggende“ — ikke er solgt, men derimod forbeholdt Statskassen (Indledningen og § 1). Salgstilladelsen omfattede hele Pladsen og Ruinen. Salget gaar langt ud over Fuldmagtens Grændser derved, at der er paa draget Statskassen en Forpligtelse til en fremtidig Overtagelse af en Kirke, uden at det kan forudses, hvorledes denne Kirke vil blive, da Kjøbekontrakten udelukker Finansministeriet fra enhver Udgang til at godkjende Byggeplanen og have Indseende med dens Ud-

*) Udtog af tidligere Rigsdagsforhandlinger til nærmere Oplysning om Forslag, Udtalelser og Afstemninger i Folkethinget angaaende Afhændelsen af Frederiks Kirkeplads og den saakaldte Marsmorke ere samlede af det ifjor i Folkethinget angaaende Salget af denne Eiendom nedsatte Udvalg og findes i Unhang B. til Rigsdagstidenden for 1874—75 Sp. 1531—34. Sammesteds Sp. 333—338 og 1524—1530 findes i tvende Skrivelser fra Finansministeriet af 17de December 1874 og af 5te Mai 1875 (med Bilag) forskjellige Oplysninger om tidligere Planer til Anvendelse af Frederiks Kirkeplads og dens Ruin og om Finansministeriets Opfattelse af Salgsmaaden.